

ЧАСТЬ ВТОРА.

ЗА ФОРМЫ-ТЪ НА МИСЛЯНЬЕ-ТО.

Количество и качество тѣхно.

§. 23.

Форми-тѣ на мислянье-то се основаватъ на изложенны-тѣ законы на разумь-тѣ. — Когато сирѣчь разумь-тѣ положи нѣщо и сознае че всички-тѣ бѣляци на това положено-то сѣ, спорядь законѣ сѣщности, *шѣ сѣщи*: то сознание-то на тѣе бѣляци, съединени и изразени съ едиѣ думѣ, називава се *поняшїе*. А спорядь потрѣбѣ-тѣ закона противорѣчїя, разумь-тѣ забѣлежва между возможны-тѣ бѣляци на *мислимо-шо*, сходство или несходство; съобразность, или несъобразность; и — като ограничи и опредѣли добрѣ предметъ-тѣ си то сѣ едни, то сѣ други: онѣ вѣзлиза на вторїй стѣпѣ осѣществованїя; отдава сирѣчь на мислимо-то нѣкой бѣлягъ, спорядь който онѣ прїемва едиѣ новѣ видѣ: тая форма на мислянье-то називава се *сужденїе* (разсѣжданье). За да може най сетнѣ разумь-тѣ да утвѣрди све-то разсѣжданье на нѣкое подположенїе (ипотеза), отъ кое-то оно да произлиза като само отъ себе си; и тѣж да потвѣрди сѣщность-тѣ на предметъ-тѣ, като такѣвѣ, а не други: то онѣ слѣдова законъ-тѣ *удовлешворшелнаго основанїя*. Тукъ се отдава и прищїебва едиѣ извѣстенѣ бѣлягъ на мислимїй предметъ не